

GEMEENTE ALBRANDSWAARD

VOORSTEL AAN DE GEMEENTERAAD

Datum raadsvergadering: versie 1 (D/HvT)	Voorstelnummer: 75652	Carrousel: 8 februari 2010	Agendanummer:
--	--------------------------	-------------------------------	---------------

Paraaf Controller	
Datum paraaf	

INGEKOMEN 24 FEB. 2010 /133

Onderwerp:

Verordening Langdurigheidtoeslag gemeente Albrandswaard

Geadviseerde beslissing:

Vast te stellen de Verordening Langdurigheidtoeslag gemeente Albrandswaard.

Proces:

Bij de invoering van de Wet werk en bijstand (Wwb) in 2004 is de langdurigheidtoeslag ontstaan. De reden was dat mensen die langdurig op een minimum inkomen waren aangewezen en geen perspectief hadden op een hoger inkomen door inkomsten uit arbeid, hierop een beroep konden doen. Vanaf 1 januari 2009 is de langdurigheidtoeslag gedecentraliseerd naar de gemeenten. Dit is afgesproken in het Bestuursakkoord Rijk-gemeenten uit 2007 "Samen aan de slag". De langdurigheidtoeslag is een vorm van bijzondere bijstand geworden. Voor deze vorm van bijzondere bijstand gelden bijzondere regels.

Artikel 36 van de Wwb blijft de basis maar daarnaast is aan artikel 8 een bepaling toegevoegd dat gemeenten in een verordening de voorwaarden voor een langdurigheidtoeslag moeten vastleggen. De voorliggende verordening is gebaseerd op de modelverordening van de VNG.

Verordening Langdurigheidtoeslag

In het nieuwe artikel 8 wordt bepaald dat de verordening in ieder geval betrekking moet hebben op de *hoogte* van de langdurigheidtoeslag en de wijze waarop invulling wordt gegeven aan de begrippen *langdurig* en *laag* inkomen. De voorwaarde van "geen zicht op arbeidsmarktperspectief" is komen te vervallen.

De langdurigheidtoeslag is bedoeld voor een persoon die van 21 jaar of ouder is maar jonger dan 65 jaar, en die vijf jaar of langer een laag inkomen heeft en geen vooruitzicht heeft op een inkomensverbetering. Dit is een verruiming van de regeling omdat ook mensen met een laag inkomen uit arbeid nu ook een beroep kunnen doen op de langdurigheidtoeslag.

De gedachte achter de toeslag is dat mensen die langdurig een inkomen op het sociaal minimum hebben, geen financiële ruimte hebben om te reserveren voor onverwachte uitgaven. Daarmee is een inkomensondersteunende maatregel geworden.

Hoogte van de toeslag

Tot 1 januari 2009 was de hoogte van de toeslag centraal bepaald. Daarbij werden vaste bedragen gehanteerd voor de op de persoon van toepassing zijnde bijstandsnorm. De genoemde bedragen in artikel 5 van de verordening zijn gebaseerd op de hoogte van de bedragen tot 1 januari 2009. Een te laag bedrag doet geen recht aan het karakter van de langdurigheidtoeslag, namelijk dat deze is bedoeld voor mensen die geen financiële mogelijkheid hebben gehad om te reserveren voor onverwachte uitgaven.

Een te hoog bedrag kan leiden tot het optreden van armoedeval op het moment dat het recht op de langdurigheidtoeslag vervalt.

Langdurig

De referentieperiode tot 1 januari 2009 was vijf jaar. Gemeenten kunnen zelf bepalen wat "langdurig" (een laag inkomen) is. Algemeen wordt aangenomen dat een periode van drie tot vijf jaar goed past bij de bedoelingen van de wetgever. In de voorliggende verordening is een periode van vijf jaar gesteld. Deze periode sluit aan bij de tot 1 januari 2009 gehanteerde periode en wordt als redelijk ervaren.

Laag inkomen

Voor de langdurigheidtoeslag gold tot 1 januari 2009 een inkomensgrens van 100%. Gemeenten zijn vrij om een eigen maximale inkomensgrens te hanteren. Gemeenten hebben variërend gekozen van 100 tot 120%. Voorgesteld wordt om vast te stellen dat er geen recht op langdurigheidtoeslag is bij een inkomen boven 105% van het bijstandsniveau. Uitgaan van bijvoorbeeld 110% van de bijstandsnorm valt in redelijkheid niet te verklaren ten opzichte van de wettelijke uitsluiting van personen van 65 jaar of ouder. Zij zijn uitgesloten van het recht op een langdurigheidtoeslag omdat hun inkomen al hoger is dan de bijstandsnorm voor personen tot 65 jaar. Het verschil is echter maar \pm 5 tot 9% (afhankelijk van de gezinssituatie). Het hanteren van een grens van 110% zou daarom maken dat de uitsluiting van 65-plussers in dat geval strijdig is met het verbod op leeftijdsdiscriminatie zoals dat is vastgelegd in artikel 26 van het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten. De beleidsruimte is dus in feite beperkt tot een grens van een maximaal inkomen van 105% van de bijstandsnorm.

Afstemming verordening in BAR verband.

De gemeenten Ridderkerk en Barendrecht hanteren voor 2010 eveneens een inkomensgrens van 105%.

Communicatie:

- Cliëntenplatform, WMO-beraad en WWZ-beraad brengen hun adviezen uit;
- Na de vaststelling van de verordening door de raad zal erover worden gepubliceerd in de Schakel;
- De verordening zal ter inzage worden gelegd;
- Belanghebbende cliënten worden gewezen op de langdurigheidtoeslag.

Bijlagen:

1. concept raadsbesluit (75649);

Doel:

Vaststellen van de verordeningen ter uitvoering van de langdurigheidtoeslag.

Financiële aspecten:

Van Wwb I-deel naar bijzondere bijstand

De kosten van de langdurigheidtoeslag 2008 kwamen ten laste van het inkomensdeel Wwb. Met ingang van 1 januari 2009 valt de langdurigheidtoeslag onder het begrip bijzondere bijstand en komen de kosten ten laste van het budget bijzondere bijstand. De middelen hiervoor zijn onderdeel van de algemene uitkering van het gemeentefonds. Als gevolg van de decentralisatie van de langdurigheidtoeslag zijn de middelen 2008 uit het macrobudget Wwb I-deel overgeheveld naar de algemene uitkering van het gemeentefonds. Er is geen apart budget meer voor de langdurigheidtoeslag.

Naast de overgehevelde middelen worden op basis van het Bestuursakkoord 2007 in de periode van 2008 tot en met 2011 door het rijk extra middelen toegevoegd aan de algemene uitkering van het

gemeentefonds voor het bestrijden van armoede en het terugdringen van het aantal huishoudens met problematische schulden. Deze bestuurlijke afspraken betreffen zowel de intensivering van de verlening van bijzondere bijstand, als de mogelijkheid om de doelgroep van de langdurigheidtoeslag te verruimen en de schuldhelpverlening.

Kostendekking

Wanneer de norm van de inkomensgrens wordt gesteld op 105% van het bijstandsniveau, wordt de groep die in aanmerking komt voor een langdurigheidtoeslag groter omdat niet alleen mensen met een uitkering in aanmerking komen voor een langdurigheidtoeslag maar ook mensen die een (laag) inkomen uit arbeid hebben. Dit brengt een geschat financieel risico met zich mee van € 69.120,- over 2008 naar € 79.200,- over 2009. Dit bedrag is berekend op basis van een aanname van 10% meer aanvragen in 2009. Financiering van dit bedrag zal plaatshebben via het gemeentefonds.

Evaluatie en controle:

Via afspraken met de gemeente Ridderkerk over de monitoring zullen de uitgaven langdurigheidtoeslag worden bewaakt en in beeld gebracht.

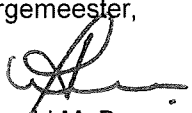
De evaluatie en controle van de uitvoering van de langdurigheidtoeslag vindt achteraf plaats via het gezamenlijk directie- en portefeuillehouderoverleg, de managementrapportages en de financiële jaar- en kwartaalstukken.

Poortugaal, 23 februari 2010.

Het college van de gemeente Albrandswaard,
de secretaris,

Hans Cats

de burgemeester,

mr. Harald M. Bergmann

